

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

שבת מברכים - פרשת וארא

כ"ז סבת תשע"ב
גיליון תקמ"ט

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
6:16	5:43	4:40	
6:20	5:42	4:26	ירושלים
6:12	6:00	4:40	בארא פארק

מברכים החדש: ר"ח ביום רביעי הבע"ט.
מגילת שבט: אור ליום ג' שעה 8:05

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד
דקדוקתנו שליט"א

ואני אקשה את לב פרעה (ג, י)

ע"י ברמב"ן שעמד על הענין של הכבדת הלב של פרעה, כי אם השם הקשה את לבו מה פשעו, ותיירץ שני תירוצים עיי"ש, ובספורנו ביאר הדבר שהכבדת הלב של פרעה לא היתה למנוע ממנו דרכי תשובה, ואם היה פרעה חפץ להיכנע לק"ל יתברך ולשוב אליו בתשובה שלימה, לא היה לו מזה שום מונע, והנה אמר הק"ל יתברך ואני אקשה את לב פרעה, שיתאמץ לסבול המכות ולא ישלח מיראת המכות את ישראל, ואין ספק שלולא הכבדת הלב היה פרעה משלח את ישראל בלי ספק, לא על צד תשובה והכנעה לק"ל יתברך שיתנחם מהיות מורד אף על פי שהכיר גדלו וטובו, אלא על צד היותו בלתי יכול לסבול עוד את צרת המכות וכו' וזאת לא היתה תשובה כלל, עכ"ד,

חידש לנו הספורנו שהכבדת הלב היתה רק שנתן לו השם כח ואומץ שיסבול המכות, ובזאת נגלה לעין כל רשעתו ומרדתו של פרעה שלא נכנע להקב"ה, ולולי ההכבדת לב היה פרעה משלח את ישראל מיד במכה הראשונה, מצד הפחד והיראה מהמכות אבל לא מהכנעתו להשם, אך לא היה גלוי לכל שעושה כן רק בגלל הפחד, והיה מקום לומר שפרעה נכנע להשם, אך כשראו שיש בו כח הסבל לסבול המכות ולא משלח את ישראל נתברר לעין כל רשעתו,

וכתב עוד שהאותות הגיעו למצרים שמהם יכירו גדלו וטובו וישובו המצרים באיזו תשובה אמיתית, ולמען תספר אתה ישראל הרואה הצרתם באוני בנק להודיע שכל אלה יפעל ק"ל עם גבר להשיבו אליו, שבבוא איזה פורעניות יפשפשו במעשיהם. (וארא תש"ע)

ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם (כ)

וברש"י, ורבותינו אמרו (סנהדרין ס"ז): בלטיהם מעשה שדים, בלטיהם מעשה כשפים, ע"כ. ע"י בב"י (יו"ד ס"ס קע"ט) שהביא מחלוקת המשך בעמ"ב

ידי זה את כל הדינים בשרשם, ואז גם על פי אמת שחותמו של הקב"ה אמת הוברר שהכל שוא ומגיע כל הטוב לאידישע קינדער ולכל כלל ישראל שזהו רצונו יתברך מעולם להשפיע כסדר כל טוב סלה לכל ישראל.

ורק משום שבא היצר הרע ומחטיא ועושה מוחיצה עיי"ז בין ישראל לאביהם שבשמים רח"ל, אזי היא חוצצת ביניהם חס ושלום כדי שלא יקבלו בני ישראל את השפע הטוב מהשי"ת שהוא מקור הטוב, ונעשה הסתר ח"ו.

ולכן על ידי תשובה שזוכים על ידה למחילה וסליחה וכפרה נשברים ונופלים ומסירים את כל המחיצות, ושוב באים כל השפעות טובות מהשם יתברך על ראשי עם הקודש לעולם בכללות ובפרטות.

וכמה שהתשובה יותר מועילה ויותר כהוגן, כך המחילה וסליחה וכפרה יותר כהוגן כך סרים המחיצות יותר ויותר עד שזוכים לריכטיגע קנאק.

וכשיוסרו מחיצות אלו לגמרי אז תהיה עת גאולה וישועה ולא תהא שום מחיצה בין ישראל לאביהם שבשמים וישובו ישראל לאבינו שבשמים וישמח עמהם בגאולה שלימה.

ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (סנהדרין צ"ז): "אין הדבר תלוי אלא בתשובה", שאז יוסרו המחיצות לגמרי ויהיה שלימות החיבור של כנסת ישראל עם דודה עם השי"ת, ואז על ידי זה מגיעים לשורש גדולה תשובה שמגיעת עד כסא הכבוד ששם השי"ת מקור הטוב כולו רחמים ונעשה הכל טוב ומתבטל כל הרע.

וזה שאמר השי"ת למשה רבינו עליו השלום שגם אם תראה דינים מבחי' אלוקים גם כן אל תפחד שהרי אני הו"ה מקור הרחמים ואצלי הכל טוב ורק צריך לבטל בחי' אלוקים ודין שמצד המקבלים, וע"כ רק תעורר את בני ישראל לתשובה שלימה על ענייני בין אדם לחבירו ובין אדם למקום, ואז יהיו ראויים לקבל שפע הטוב ויהיה אני הו"ה רחמים גלויים בהתגלות וגילוי גמור.

ולכן נמצא שכל זה תלוי ונמצא בידנו אנו שעל ידי תשובה כראוי וכדבעי יתבטלו המחיצות ונזכה לישועה וגאולה שלימה במהרה בימינו.

בפרט עכשיו בימים אלו ימי השובבי"ם שהם מיוחדים לעניני תשובה "שובו בנים שובבי"ם", וימי תיקונים מיוחדים כידוע מהאריז"ל הק' ותלמידיו הק' זיע"א ושאר צדיקי אמת, שימים אלו מסוגלים צו די גרעסטע תיקונים.

יעזור השי"ת שנזכה להם כראוי ולשאר התיקונים תמיד כראוי, ויתן לנו השי"ת שנזכה לתיקון השלם ותיקון הכללי תמיד בכל העניינים, שנעשה כולנו תשובה באמת, תשובה מאהבה, ויעשו כולם אגודה אחת המשך בעמ"ב

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מוצ"ש"ק פרשת וארא תשע"א
ארץ ישראל

וידבר אלוקים אל משה ויאמר אליו אני ה', וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא-ל ש-ד-י ושמני ה' לא נודעתי להם (ו, ב-ג)

וכבר דייקו בזה די הייליגע זיסע רש"י הק' ושאר מפרשי התוה"ק מהו שהתחיל בשם אלוקים שהוא בחי' הדין ואח"כ שם הו"ה שהוא מידת הרחמים,

ולמה תחילה אצל אלוקים וידבר שהוא לשון דיבור קשה ואח"כ אצל שם הו"ה כתיב ויאמר שהיא אמירה רכה.

ובתורה הקדושה איתא פשטים עד אין סוף, ולכן יש לומר שמונח כאן התחזקות גדולה שיש ללמוד מכאן ללימוד מוסר ולימוד חסידות שהשם יתברך רצה ללמד את משה רבינו ע"ה כביכול שתדע שגם אם אתה רואה מצב שנראה קשה ומר ונראה לך שהוא בחינת דין בחינת שם אלוקים ובחי' דיבור קשה גם אז תדע שאני הו"ה בחינת רחמים וגם זה הקושי גופא הכל בלויז רחמים ובמקורו ושורשו הכל טוב והכל למוצה כי הכל מהשי"ת.

וגם בחינת וידבר אלוקים שנראה קשה הוא אני הו"ה מהשתלשלות הרחמים, ולכן רצה השי"ת ללמדו הדרך איך להמתיק הדינים ולהסיר צרות ורעות מראשי עם הקודש על ידי שיגיע למקור ולשורש ששם הכל רחמים ואז יומתק הכל ויהיה רחמים וחסדים נגלים בפועל.

ולכן המשיך השי"ת ואמר לו "וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב", שזו היא עבודת הצדיקים מאז להמתיק כל רע מעל בני ישראל ולהשפיע עליהם רחמים וחסדים, ואף אתה שרואה צער בני ישראל במצרים, גם כן תלך בדרכם הק' ואז תזכה ותראה שתעשה הכל טוב בסייעתא דשמיא.

וזהו "ויאמרו אליו אני ה'", שורש הרחמים, שתיבת "אני" פירושה, כביכול אני כולי א-ל מלא רחמים וטוב הו"ה לכל.

השם יתברך הוא מקור כל הטוב ומדרך הטוב להיטיב ומאתו לא תצא הרעות, ורצונו יתברך רק להיטיב לעם ישראל עד אין סוף שפע רחמים וחסדים וטוב, אלא שהיצר הרע השאור שבעיסה מעכב, שהוא די ביטערע שונא יורד ומחטיא ואח"כ עולה ומקטרג רח"ל שהוא השונא המר, די ביטערע עמלק שיש לו הרבה שלוחים להשטין ולקלקל, שאמנם הם כלום אבל הוא המחטיא שונא ומקטרג ומביא שטרי חוב על שלעכטע גויים ואי אפשר לדחותו בקש שהרי מלך במשפט יעמיד ארץ, ולכן הוא שמחה גדולה ועצומה לפני השי"ת כשבאים לפני הרבש"ע די הייליגע זיסע מלאכי השרת מליצי יושר והייליגע זיסע צדיקי ארץ שמלמדים זכות על ישראל ומנצחים השונא ודוחים אותו וממתיקים על

נסיעה לפולין ליום המסוגל ג' פר' בשלח - ז' שבט
הילולא דרבי בעלעוב. - פר' המן ברימנוב.

ק נשתטח בליז'ענסק, קאז'ניץ, גור, לאנצוט, דאמבראוו
(ביום היא"צ), ראדומסק, ועוד.
מחיר הזדמנות - 580 בלבד
יצאה - שני ערב. חזרה - רביעי צהריים.
לפרטים והרשמה 05484-26204

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

לעשות רצונך בלבב שלם, ועל ידי תשובה נזכה כנ"ל לבחינת אני הוי"ה רחמים בהתגלות ויתבטלו כל המחיצות, שאין הדבר תלוי אלא בתשובה, וזוהי נזכה להכל שהכל תלוי בזה בכלל ובפרט אלע ישועות און אלע עניינים.

ועל ידי שיהודי זוכה לשוב בתשובה שלימה ומבקש מהשי"ת סליחה ומחילה, זוכה הוא לכל הטוב ולא חסר לו עוד מאום, וזוכה צו די גרעסטע ישועה. ואמנם בתשובה יש מדרגות עד אין סוף, וכמה שעשו תשובה עוד לא התחילו, ויש בזה בחינות של תשובה באמת ותשובה מיראה ותשובה מאהבה. ובחינה

וענין שכתב ההייליגע זיסע רמב"ם הק' זי"ע: "עד שיעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב עוד לכסלה בזה החטא עוד", ובחינת תשובה דרבי סעדיה גאון שאחר שעשו תשובה וראו אחרי זה גדלות הבורא יותר ויותר אז הבינו יותר כמה עשו שלא כהוגן להמרות פי אלוקי עולם ה' שלגדלותו אין חקר, וכמה שרואים יותר גדולת ה' מבינים שתשובה שעשו אתמול אינה מספקת, כי לפי ההשגה של היום מבינים יותר החסרון של החטא ועושים תשובה שוב ועושים תשובה על תשובה, ואין לנו השגה בתכלית התשובה.

ולכן צריכים על כל פנים לעשות תשובה לכל הפחות כפשוטו וחרטה על העבר וקבלה על העתיד, וכמה שהם יותר בתוקף ומעומקו של הלב, כך זוכים יותר צו די בעסערע תשובה ולשפע קודש.

יעזור השי"ת ויתן לנו שנוכה אכן לחרטה אמיתית וקבלה לעתיד האמיתית תשובה צו טאהן באמת ובאהבה ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, וישמח השם יתברך את כל הנשברי לב וישמור את כל כלל ישראל בכללות ובפרטות בארץ ישראל ובחול" ובכל מקום שהם, ונזכה לכל הברכות הרפואות וישועות, און צו די בנין בית המקדש שוין יעצ אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

דברי תורה

המשך מעמ' א'

ראשונים אם מעשה שדים היו בכלל מעשה כשפים ואסור או לא, והרא"ש הביא ראיה מהגמ' הגיל שמעשה שדים אינם מעשה כשפים, דאם מעשה שדים כמעשה כשפים, למאי נפק"מ אמרו חז"ל שבלטיהם מעשה שדים בלטיהם מעשה כשפים הרי אידי ואידי חד הוא, עיי"ש.

הנה לדעת המתירין י"ל הא דבפעם הראשון כשהשליך אהרון מטוהו כתיב ויעשו גם הם חרטומו מצרים בלטיהם כן, ובמכת דם כתיב ויעשו כן חרטומו מצרים בלטיהם, וכן במכת הצפרדעים כתיב ויעשו כן חרטומו בלטיהם, וכן במכת כנינים בלטיהם, הרי שכן הוא בפעם הראשון השתמשו המצרים בלטיהם בכישוף, ובשאר הפעמים השתמשו בלטיהם בשדים, וי"ל הטעם בזה, כי לאחר שבפעם הראשון השתמשו המצרים בכישוף לעשות כמעשה משה, נמצא כי משה בעשותו את שאר האותות הרי הוא הגורם שישתמשו המצרים ויעשו עוד מעשה כישוף, ואף אם אין ב"נ מזההר על הכישוף, מ"מ עצם הדבר לגרום שיעשה כישוף ע"י, לאו שפיר הוא, שהרי אפי' להתרפאות ע"י כישוף לא פשוט הוא להיתר (עי' י"ד קע"ט ובמנ"ח מצוה תקי"ב) [ולדעת ר"ש שכן נח מזההר על הכישוף (סנהדרין נ"ו):] גורם בזה שיעבור עבירה, ואיסור לפני עור לא תתן מכשול שייך גם לפני ב"נ (עי' ו' ו' ועי' מנ"ח מצוה רל"ב), ואף שכאן לא נתן להם מכשול, אלא גורם להם מכשול, שע"י מעשיו גורם שיעשו גם הם כמותו, י"ל"ע בזה אם שייך ככה"ג האיסור של לפני עור, ולפיכך לאחר הפעם הראשון שהשתמשו במעשה כשפים ביטל מהם משה את כוח הכישוף שלהם ולכן השתמשו לאחר מכן רק במעשה שדים, שאין בזה איסור לדעת הראשונים הנ"ל. (ואראתשע"א)

ויצעק משה אל ד' על דבר הצפרדעים (ח) וכן במכת ערוב כתיב ויעתר אל ד'; ובמכת ברד כתיב ויפרוש כפיו אל ד'; ובמכת ארבה כתיב ויעתר אל ד'; ולכאורה י"ל"ד מדוע היה נצרך משה לתפילה שיסורו המכות מפרעה, והלא הכל היה בחשבון מדויק מאת ד', מתי יבואו המכות ומתי יפסקו, בעת שהכביד לבו באו לו המכות ובעת שונכע הפסיקו המכות, ולא היה הענין תלוי בתפילה של

משה כי אם בהכבדת לב פרעה, ומה מקום לתפילה זו, ובפרט מ"ש רש"י על ויעתר שהרבה ותאמץ בתפילה יש להבין למה היה צריך להתאמץ ולהרבות בתפילה על כך,

וי"ל עפ"מ"ש בשפת אמת (בשלה תרל"א) וז"ל, וא"ע ורמב"ן מקשים על צעקת מרע"ה [בקרעית י"ס] הלא הקדוש ברוך הוא הבטיחו שאכבדה בפרעה כו', אך נראה כי מדרך הצדיק לצעוק אף על מה שנבטח, שבאמר הש"י הוא אחר שלימות פעולותיו של האדם, ותפילה וצעקה בכלל פעולת אדם השלם לאלהיו, ולזאת מה שיהי נושע ע"י תפילה וצעקה, הוא הישועה שנבטח עליו וכו' עכ"ל [וכתבנו עוד מזה בפ' חיי שרה].

ועפ"ז י"ל שאף שלא היה צריך כאן לתפילה על הפסקת המכות, מ"מ כמו שדרך הצדיקים לצעוק אף על דבר שמומלא יהיה, כי בכל דבר ששיך להתפלל עליו מתפללים, כי השתוקקותם של הצדיקים לתפילה גדולה עד למאוד ובכל עת שאפשר להרבות בתפילה נאחזים הם בזה, כי גדלה תשוקתם להוסיף שלימות על שלימות פעולותם, ולכן משה רבנו אף שהיה יכול רק לצוות על הסרת המכות באמירה בלבד, אעפ"כ עשה כן ע"י ריבוי והתאמצות בתפילה. (תשע"א)

בגו צדיקיא

המשך מעמ' ג'

לצאת לשוק, ביקשה את הרבי רבי זושא - שהיה כבן בית שם - שעד שתחזור הביתה, ישגיח על תינוק קטן מנכרי המגיד הק' שהיה או בבית. עמד הרבי רבי זושא ליד עריסת התינוק לשמור עליו, ובתוך כדי כך החזיק בידו ספר של"ה הק' ולמד בו. כאשר התינוק בכה, הרגיעו הרבי רבי זושא והמשיך בלימודו. כן עשה כמה פעמים. בניו לבניו התעמק הרבי רבי זושא מאוד בלימודו. התינוק בכה והוא לא שמע, והתינוק היה בוכה והולך עד שנפל מן העריסה ארצה. הוא לא הבחין בדבר מרוב התעמקותו בלימודו. כאשר התעורר מלימודו וראה מה שארע, הניח את ספר השל"ה מידיו, כדי שמעתה יוכל לשמור על התינוק כראוי. ויהי כאשר אך הניח הספר מידו, נתגלה אליו השל"ה הק' מעולם האמת, ואמר לו: בני היקר, תמשיך נא ללמוד בספרי, ואני אטפל עם התינוק במקומו.

הסתלקותו

רבינו נסתלק זקן ושבוע ימים בעיר האניפאלי ושם מנו"כ, סמוך לרבו המגיד הק'. דברי תורתו נדפסו בספרים "מגורת הזהב", "תורת הרבי ר' זושא", ועוד. רבינו האריך ימים לערך ט"ו שנים אחר פטירת הרבי רבי אלימלך, ובשבע שנותיו האחרונות, קיבל על עצמו לסבול יסורים בעד כלל ישראל, וסבל יסורים רבים וקשים, וכאשר בא אליו כמה צדיקי חרוז לבקרו, ביקשו ממנו שיתפלל שיתבטלו ממנו היסורים, אבל הוא מיאן לשמוע עצתם, כי ביסוריו המתיק דינים רבים מבני ישראל, יער האט געמאכט זיס' אויף דער וועלט".

פעם אחת פרצה שריפה בבית החיים בהאניפאלי במקום הציונים הקדושים, ונעשה נס שכל הציונים נשארו על עמדם במקום, ולא שלטה בהם האש, ולא ניווקו כלל. רק הפתקאות שהניחו שם המשתטחים, נשרפו, ולא יותר.

וזבתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

דברים אחדים

לרגל ימי ההילולא של רבוה"ק שבערו עליו, החלים בחודש זה הורדשים שלאחריו א"ת

הנה בשבוע החולף חלו ימי ההילולא רבתי של מרגן רבוה"ק מרגן אדמו"ר זיע"א ומרגן רמ"מ זיע"א. ידוע שבחודש זה, ימי השוכב"ם וחודש טבת שהם מרגזים בספ"ק בקדושה וטהרת הלב, כפי שנשקפה באהבת ישראל האמיתית של מרגן רבוה"ק הנ"ל זיע"א, שזאת היתה הגתגתם תמיד, מסכת רצופה של אהבת ישראל מנורש זקנים הסב"ק מרגן מוהר"ד מלעלוב, מסכת שלא תמוה לעולם, מסכת של טהרת הלב, ואף אנו נלך לאורם ונדבק במשנתם הטהורה של האיילנות הגדולים, וזכותם הטהורה והק' תגן עלינו ועל"א.

ענין זה נרמז אף בפרשתו "ויקח אהרן את בת עמינדב לו לאשה", ודרשו חז"ל (ב"ב קט"ז) לעולם ידבק אדם בטובים שהרי משה נשא את בת יתרו זכה ויצא ממונו יהונתן, ואהרן נשא את בת עמינדב זכה ויצא ממונו פנחס. ואמר אחד הצדיקים שבחינתו של אדם טוב הוא, שיכול הוא לדחות את מוקש הטובה באלף דחיות ונימוקים ויותר ולומר למוקש הטובה - לא.

אבל הוא אומר "כן" למוקש הטובה זהו האדם שראוי לקרותו אדם טוב. ואי' המחנה הק' מלובלין שבחינת עין טובה היא שמה שיש לישראל אינו מספיק עבורו ומבקש יוסף ה' לישראל עוד. וי"ש שלא תמוש התורה והמסורה מפינו, להאדירה ולהגדילה, לרוממה להחזיקה ולהחיותה, ותנוכיה מאושר למעלה למשכיל בדרך עץ החיים, ינטלם ה' וינשאם וישמחם כימי עולם בתורה וגדולה במקום אחד, עד זכה לביאת משיח צדקינו ומלכינו נושא שם מייסד השושלת בראשינו, אמן כן יאמר ה'.

ניצוצי אש

מ"ק מרגן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

הנה ידוע מה שכתב בעל "הריקאנטי" זי"ע בהקדמה לספרו, שנתגלו לו כל מעיינות החכמה על ידי מלאך לבוש לבנים שהגיע אליו עם כד מים ונתן לו לשתות, וכל מה שהגיע אליו תורתו קדושתו וכו', הכל היה רק על ידי שלא ידע שבע רצון מלהיות לו רצון טוב, כי כל ימיו היה שאיפתו אך ורק "רצונות טובות", ועל אלו הרוצים ומבקשי ה', עליהם נאמר הפסוק "וארא"

ומתראה השי"ת) "אל האבות" - צו

וכלשה"ק של מרגן רביה"ק זיע"א: צו וועמען די וועלערס" (אל הרוצים והחפצים באוייזט זיך דער באשעפער, (אל מי מראה באמת)..

הזוהר תחת זרועו, ולומד הזוהר באותן הכוונות אשר רבי שמעון בן יוחאי עצמו כיוון בדבריו. כאשר חזר רבי נתן לאיתנו, קיבל על עצמו להתקרב אל אחיו הקדושים, ותקע מושבו סמוך לעיר לייזענסק, ומנוחתו כבוד מאחורי ציונו הק' של אחיו הרבי רבי אלימלך, ועל מצבתו חרתו שיעיניו בפנקס הקהל, ששם נרשמו פרטי מעשה זה היאך הרבי רבי אלימלך ורבי זושא פעלו עבודת אריכות ימים ושנים.

הרבי רבי זושא הלך בגולה כמה שנים יחד עם אחיו הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע כידוע, ושניהם יחד פעלו בדרכיהם ענינים רמים ונסתרים, וסיהרו את אור העולם. ואף כאשר כבר ישב הרבי רבי אלימלך בחיבל קדשי בעיר לייזענסק, עדיין היה הרבי רבי זושא ממשך לבתת רגליו מעיר לעיר ומכפר לכפר והחזיר בתשובה אלפים מישראל, ובכל מקום שהגיע, הרגיש מיד אם יש שם איזה בעל עבירה, והתיישב למולו, וכל העבירות אשר עבר האיש ההוא בימי חייו היה מונה על עצמו, וכך אמר: "זושא זושא למה עשית כך וכך במקום פלוני ובזמן פלוני", וכאשר שמע האיש את דברי הרבי רבי זושא שיודע את כל מעשיו, ושמע הא"ך מונה אותם על עצמו בחרטה ובלב שנסב כל כך, נתעוררה בלבו חרטה גדולה על כל מעשיו, ולא זו משע עד שקיבל סדר התשובה מהרבי רבי זושא, וזכה לתיקון אמיתי ולתשובה שלימה.

ומסופר כי בהיות הרה"ק בעל מאור ושמש זי"ע ילד קטן, כיתת רגליו לחפש לו רבי לשורש נשמתו, ובתוך דרכיו הגיע אל הרבי רבי זושא בעת אשר עמד בתפלה מעוטף בשליטתו. הילד המאור ושמש רץ תיכף מתחת ויורתו של הר"ר זושא, וראהו בוכה ושוֹפֵר שיחו לפני ה' עד שדם שותת ויורתו מעיניו. הרבי רבי זושא הרגיש בקדושת נשמתו של הילד הזה הרוטה בעל כפפי שליטתו, והאציל עליו אז אור גדול, וכאשר גמר תפלתו אמר לו: האצלתי עליך עתה חלק הנפש וחלק הרוח, מכאן תלך אל אחי הרבי רבי אלימלך לליזענסק והוא יאציל עליך חלק הנשמה.

הרב זיל בשמעו את דבריו, וברגע שמה שמה גדולה באמרו ברוך ה' כי הנחתי בדרך אמת, למצוא לי רב קדוש צדיק יסוד עולם, אשר תעלמות נגלה לפניו כמו רבינו הקדוש מליזענסק ז"ל. (אהל אלימלך)

כאשר הרה"ק בעל דברי חיים מצאנז זי"ע, לקח לחתן את הרה"ק רבי מרדכי דוב מהארנאסטייפל זי"ע, שהיה נכד להרבי ר' זושא זי"ע בן אחר בן, שמה מאוד שזכה להשתדך עם הרבי רבי זושא ובעת גמר השידוך כאשר רצו לפרט לפניו את יחוסו של החתן אחר שאר צדיקים, לא הקשיב אל הדברים ואמר: "איני צריך יחוס יותר גדול ורם מזה שהוא נכד הרבי רבי זושא". כי דבר זה היה יקר בעיניו מעל כל הון. להרה"ק ר' זושא היה אח ושמו רבי נתן, שהיה אב"ד דעיר סטוצין, והיה גדול מאוד בתורה. רבי נתן לא הבין את דרך הסתירות, ולא היה נחא בעיניו הליכתם ודרשם של אחיו הרבי רבי אלימלך ור"ר זושא. פעם אחת אירע כי רבי נתן מחלה מאוד ליע, והרופאים אמרו כיון שחלה במחלה שהיא מרובקת, הוא מוכרח לשהות מחוץ לעיר, כדי שלא תתפשט מחלתו לשאר תושבי העיר, ושכב מחוץ לעיר משך זמן רב, ומחלתו גברה בו עד שנתקרב זמן יציאת נשמתו, וכבר נקרא אנשי החברה קדישא לעמוד

מתולדותיו
רבינו נולד לאביו רבי אליעזר ליפמאן, ולאמו מרת מירל. היה תלמיד מובהק להמגיד ממעוריש ורבק בו בכל נפשו, ובהשפעתו בא אחריה אחיו הרה"ק הרבי רבי אלימלך זי"ע לרבו זה, כאשר ראה עבודת אחיו הק' ונתפעל הימנה, ומאו נקשרה נפשם ביותר ובעזרת חדא נהנו ממקור מים חיים.

האחים הק' יצאו לגלות, לצורך תיקונים גבוהים ורמים, והרבה סיפורים קשורים להני תרי צנתרי דרהבא בעבודתם את השי"ת במסירות נפש.

ממדיגותיו הנשגבים
בעיני ראיתי ממורי ורבותי שכבר נתבקשו בישיבה של מעלה ומנותחם כבוד בעולם העליון בצעורה חיי דלעילא ובפרט מאדוני מורי ורבי הקדוש איש אלהים נורא מהור"ד משולם זושא זצ"ל, אשר כמה פעמים בעלותו להתנדב בהגברא ברוך הוא אשר כזה היה מפשטי עצמו לגמרי מן העולם הזה, עד היותו קרוב ממש להתבטל במציאות, עד שהוכרח לנדוד נדרים ונדרות שיתקיים נפשו בו. (פאר משה חיי שדה)

כמו שהיה הרב הקדוש איש אלקים המנוח מורי הרב משולם זושא זכר צדיק וקדוש לברכה, שהיה אומר בבוקר תיכף בקומו ממשנתו, צפרא טבא על כל ישראל וברכות ותפילות עבד, וזהו תתנו לה' תרומה לדורותיכם, והיינו בעד כל הדורות ישראל, שירימו וינשא עד למעלה אמן. (מאור ושמש שלח)

המגיד הק' ממעוריש זי"ע התענה כל ימיו בלי שיעור. בימי זקנותו אירע שלא היה בקו הבריאות וסכנה גדולה היתה לו להתענות, ובכל זאת המשיך בתעניתיו. שלחו הרבנים את הרבי רבי זושא, שיפציר את המגיד הק' שלא יתענה, כי ידעה שהמגיד הק' אהב את הרבי רבי זושא מאוד ומצית לדבריו. בא הרבי רבי זושא לפני המגיד, ואמר: הנני מבקש שהרבי לא יתענה כי סכנה גדולה היא לו. אמר לו המגיד הק' בני יוקר, אתה יודע כי תמיד אני מציינת לדברך, אבל עתה עליך להבין, כי אני מוכרח להתענות מפני כמה ענינים וטעמים כמוסים, ואי אפשר לי לציינת לך. אמר הרבי רבי זושא עוד הפעם: "זושא בעט דעד

כתב בסדר הדורות החדש, הרה"ק מורינו זושא ז"ל האריך ימים מאוד והיה חי עוד שש שנים אחרי פטירת אחיו הקדוש הנורא, מורינו אלימלך, וסיפר הרב מורינו גבריאל מצאנז ז"ל, כי אחרי פטירת רבו הקדוש מליזענסק כאשר התאבל על רבו הקדוש, ומאו דא את מי יבחר לו למונה רב, ויאמר עוד אל אברך אחד לכו ונלכב אל הרה"ק מורינו זושא, ונראה את התנהגותו, אולי הוא יהיה לנו במקום רבינו הקדוש, וילכו יחדיו הלך ונסווע לעיר האינפאל, מקום אשר היה הרב הג"ל שוכן. ויהי בדרך ויבואו בלילה בלמון אחד אשר לא היה שם שום ישראל רק נכרים. אמנם מרוב יגיעם ועמלם משורה הדרך, קבלו לנוח שם ולישן עד אור הבוקר. וטרם הלכם לישון, ביקש מים לעמוד מראשותם לישול ידיהם בקומם משנתם, ולא מצאו, וביקש ליתן כסף מלא בעד מדה מים ולא היה שם. ויאמר הרב מורינו גבריאל ז"ל מה אונס דהמנא פטריה מה אעשה כי עייף אנכי מעמל הרבה, ואלך לישון, אמנם האברך הזה הלך עמו לא נח ולא שקט, ולא הפך לישון בלא מים, ויהי כאשר נדם הרב מויה גבריאל ז"ל, אז נפל במחשבתו של האברך, לילך לקנות מדה שיכר וליטול בה דיו, וכן עשה.

ויהי בבוקר הלכו שניהם יחדיו לגשת לעיר הרב מוה"ד זושא ז"ל, והרב מורינו גבריאל לא נטל את דיו בקומו משנתו, כי לא ידע מקום למצוא מים, ויהי אך דרכה כף רגליהם אל מפתן בית הרה"ק הרבי ר' זושא אמר הוא הקדוש רבי גבריאל הידעתם כי כל הטומאה והזוהמא אשר הבדיל והחזיק מאתך אחי הקדוש ז"ל בימים רבים, חזרה אצלך בבוקר כאשר הלכת בידים מטואבות, ויבן

רבי זאל שוין עסק" (זושא מבקש מהרבי שיאכל כבוד)...

כאשר שמע המגיד הק' שאומר כן בלשון ברור ומוחלט, שיהא את דעתו ואמר: "איין הימל זאגט מען, אז זושא זאגט א ווארט, מזו מען שוין פאלגן, (בשמים אומרים, אם זושא אמר מילה אוי חייבים לשמוע לו) לכן מיד הביא לי לאכול, והפטיק את כאשר הוצרכה הרבנית של המגיד ממעוריש זי"ע **המשך בעמ' ב'**

יום שב' ק כ"ו	יום א' כ"ז	יום ב' כ"ח	יום ג' כ"ט
רבי אברהם חיים ב"ר גדליה משה בעל אורח לחיים תל המגיד ממעוריש (תקע"ו) רבי ישכר דוב מברעזאן ב"ר אלוף מפרשישלאן (תר"ו) רבי הלל מראדושיץ ב"ר יצחק (תקס"א) רבי אלכסנדר סדרה שמואל אב"ד נאליעויר ולובב ב"ר פנחס דוד היילפרין-שו"ת מרע"א (תקס"ה)	רבי שמעון ב"ר רפאל הירש (תרמ"ט) רבי אלטר ישעי מרעבניץ ב"ר ראובן (תרמ"ה) רבי יחזקע העשיל לבוב אב"ד שוואבא ב"ר אהרן אב"ד טור-שו"ת פני לבנה (תקל"א) רבי מנשה יצחק מאור אייזענשטיין מוידעטשויב-פ"ת ב"ר אשר ישעי מפרוכניק (תשל"א) רבי פנחס הירשפונע אב"ד מנטראיאל-תל מוד"ת שפירא מלובלין (תשנ"ה) רבי צבי מנחם מאניפאלי-דינאוויץ ב"ר משולם זוסיא-תל אביב הרבי רבי זושא והמגיד מוואטשוב (תקע"ו)	רבי שלמה זלמן מוועזיני ב"ר שמואל כץ-תל הגר"א בעל התניא ועוד (תקפ"ו) רבי חנך הכהן מווארשא ב"ר טוביה-תל מן מוהר"ד מלעלוב, יהודי הק' והתורה והקדושת לו (תר"ו) רבי מנחם מנדל הארזוויץ מלינסק ב"ר אברהם חיים (תרמ"ה) רבי נפתלי מליטאוויסק ב"ר ישכר דוב-תל ר"ה מרעבניץ והרבני חיים מצאנז (תתנ"א) רבי יעקב שלמה היילפרין אב"ד דינאב ב"ר דוב בעריש אב"ד פרמישלאן (תתנ"ה) רבי חיים בנימין טוב מוואלץ ב"ר שמואל אהרן (תתנ"א) רבי יוסף דוד מלוצק ב"ר מרדכי מנביליאדאק (תתנ"ה) רבי גדליה שמואלקס מפשטישיל ב"ר מרדכי (תתנ"ה)	רבי ציון יהודה לייב מוועזיני ב"ר מרדכי דוב (תש"א) רבי ישכר בער רחובניץ מנטראוויץ ב"ר איתמר מנדבורג-דברי ישכר (תשנ"א) רבי נתן הכהן (תשנ"ב) ב"ר מרדכי אדלר (תר"ו) רבי משה יחזקע יהודה לייב ב"ר בנימין היסקין מברסלב-מ- (תתנ"ה)

פרקי חינוך
הרב שמואל שטרן
מחנך ויועץ חינוכי

וחן חן על הנושא והתוכן.
בברכה מעומקא דליבא.
ת. ש דנציגר
גב חן חן לכותב הנכבד.

כבוד הדף השבועי המיוחד של חסידי לעלוב **מדי** פעם יוצא לי לקרוא הגליון שלכם, ובאמת שהנני נהנה מאוד מהמאמרים המיוחדים שמהם בפרט ממה שכתבתם על התופעה של בחורים צלמים, ולכן חשבתיו אף אני להיעזר מומכם במדור המיוחד פרקי החינוך מהסופר המוכשר רב שטרן שליט"א.

כל פעם אני וב"כ מותלכטים האם למסור לידי בנו את המצלימה לצלם אף באימונים משפחתיים או בטיוילים, או שעל זה לא היתה כוונתכם.

אשמח מאוד לתגובתכם וישר כוח על הדעת תורה האמיתית הצרופה שכתבתם על הנושא ואנו מחכים ומצפים כבר לחלק ב' של המאמר.

בברכה
י. מונדישין וב"כ
פלעטבוש שבארה"ב

לקבל פני גדול בישראל.
נזכור: כי דרכיה דרכי נועם, כמו שגדולי הדור חוזרים ומשננים לנו שבדורינו מחנכים במקל נועם וכל המסורים צריכים להיות רק בדרך חיובית, וכל ערום יעשה בדעת, נזכור ונפנים כי ילד הוא לא צלם.

לסיכום: נשתדל כמה ששייך שילדינו הטוהרים יתעסקו בתורה, ועבודה ה' עם חושים בריאים. נשגן שוב כי דרכיה דרכי נועם, וכל שינוי שרוצים צריכים רק בטוב ובדרך חיובית.

יה"ר שנוכה לברכה והצלחה בעמלנו אלו הבנים. גוט שבת
===

ולסיכום נושא חשוב זה הננו לצטט מכתבים למערכת באותו ענין שנתקבלו בפקס. ומוציאים לפניכם:

תגובת הרב שטרן:
כפי שצינתי בתחילת המאמר שאין אני נכנס לעצם הצילום, באירועים משפחתיים, לענ"ד השאירו מלאכת הצילום לצלם מקצועי, בחור זה הפצא דקדושה.

ידועים דברי החתם סופר זיע"א (פרשת משפטים) מדוע קוראים לבחור 'בחור' ובל"ק: "והיה ראוי לקרותו בוחר כי מן או בוחר בטוב ומואם ברע, אך קוראים לו 'בחור' כי ה' יתברך בוחר בעמו ישראל באהב"ה גמורה משנעשה בן י"ג ויום אחד.

לפעמים המצלם הוא בחינת שאנ... דמשכא, וכדאי כמה שיותר להתנור מזה. הגר"ה הגר שליט"א מויוניץ יצא באיסור גורף לכל בחור ובחור לנגוע באופן כללי במצלמה, הנדון במאמר היה בעיקרון לא להיות צלם בהיכל ה'.

לצלם בטיוילים קשה לי לא לענות במסגרת זו, הכלל הוא כמו שכתבנו, מצלימה היא דבר השייך לצלם, אפשר להסביר לבנכם בשפה שלו: אתה יוצא לטייל וליהנות, ברגע שאתה צלם אתה מפסיד מעצם הטיול, זה בדוק ומנוסה, אפשרי למצוא מישור שיעשה איזה תמונה אחת שתהא למוזכרת, אך למה לך להיות צלם, בפרט בזמנינו שיש מצלימה דיגיטלית, אשר מצלמים בה ללא סוף ואח"כ מדפדפים בזה, או שמכניסים הכל לקומפיוטר, וזה לבד בלי סיבה לחשוב פעמיים, והכל נשכח.

מסופר שפי"א מאן דהו שאל את החזון איש האם מותר לקרוא עיתון בבית"כ, ענהו: לפני שאענה לך האם מותר או אסור, ביטול תורה זה בוודאי יגרום כי מבזבזים ומאבדים הזמן ע"י קריאת העיתון. לעניינינו, כשמצלמה נמצאת אצל בחור, הרי הוא נמשך עי"ז לעוד ועוד, ואשר על כן דברי חכמים בנחת נשמעים, ולפעמים צריך יעוץ והכוונה איך להגיב, כי תפשת מועט תפשת, תפשת מרובה לא תפשת. בהצלחה. גוט שבת

===
קוראים יקרים, נא לכתוב בכתב ברור. ייש"כ על מכתביכם, אנו שמחים לקבל כל תגובה על הנכתב כאן, נשתדל בלי"נ להגיב.

פקס המערכת הוא - 057-796-2493

מפורסם נסיעת כ"ק אדמו"ר מויוניץ שליט"א לציון המצויינות של הרבי ר' אלימלך זיע"א בשנת תשנ"ח, כמה שבועות קודם הכין עצמו והקהל בגעגועים עצומים לזכות הגדולה, ובתוך דברות קודש שדיבר אמר: כשחושבים על מצלימה ותמונות ברגעים שנגבים אלו זה לוקח מהרצינות ומאבדים מהשפעה דקדושה "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך וירא ממך" לא בא מתמונות. ע"כ. וכן כמו דברי החפץ חיים ז"ל שאמר לעיל שזה אינו תואם עם פנימיות התורה וקדושה.

ותיאר בפניי פעם הרה"ח ר' נחום אפל הי"ו שאביו הגה"ח רבי מרדכי אפל זצ"ל מגדולי תלמידי הגרי"ו מברסק זצ"ל ואביו לקחו בילדות לכ"ק הדמשק אליעזר זיע"א, וכל הנסיעה הלהיב אותו אביו זצ"ל באומרו, בני יקרי, היודע אתה להיכן אנו נוסעים, אתה יודע מה אפשר לקבל כשזוכים להיות אצל צדיק... איתא בתשובת הרידב"ז כי בארבעה אמות של צדיק התפילה מתקבלת, להיות סמוך לגדול בישראל זה זכות, למרות שעברו שישים שנה מנסיעה זו, לא נס ליחה, אע"ג שאין תמונות מהאירוע הנ"ל, ולכן כשכל התכונה היא סביב הצלם, לא מקבלים מזה רגשי שמחה וקדושה.

===

נתבונן כשאנו שומעים זקנים שמתארים בפנינו גדולי ישראל שזכו להכיר מילדותם ממש, באיזה געגועים נפלאים וגישמאק, זה לא בא מתמונות, התיאור הוא כל כך חי וחד למרות שאין תמונה או מוזכרת מהאירוע, מוזכרת יש רק מהרגשים - כשילדים צלמים, נוטלים מהם את הרגש, ואשר על כן ישוחח האב עם בנו מה היא העיקר ומה היא הטפל.

נאמר להם כמעט ולא ראינו צלם שיתעורר התורה ולהתשובה על ידי הצילומים, כי צילום זה מקצוע אומונותי, וכמו קבלו שאינו מתעורר לתשובה עקב בניית ישיבה, ונגר לא מתעורר לעבודת ה' בעת שעושה ריהוט לבית מדרש ודו"ק.

===

באחת הגליונות כתבנו כיצד אפשר להכין ילדים לשמחת חתן וכלה ומה שזוכים בה תורה ועוד ועוד.

יתכן ודברים אלו יתנו חיזוק לאלו שב"ה נוהגים כך שילדיהם לא צלמים אירוע ויתחזקו ביותר, ולפעמים כדאי לשמוע לאחריים ולשמוע המטבע מצד שני...
מפורסם דברי 'החינוך' (פרשת ט"ז מלת ה) וז"ל: האדם נפעל כפי פעולותיו ולכן כל מה שבוטא תמיד אחר מעשיו שהוא עוסק בהם אם טוב ואם רע כי אחר הפעולות נמשכות הלבבות עי"ש, הוא אשר כתבנו אם ברצוננו שילדינו יהפוך להיות צלם או שברצוננו ילד ירא שמים תלמיד חכם.

===

על עצם הצילום קטונתי מלהביע דעה, אבל צעירי צאן קדשים מה להם להיות צלמי האירוע, ואשר ג"כ אלו הבתים שיוודעים מזה בוודאי ימשיכו כן ויתחזקו להתחזק, יתכן שיש בתים שכדאי להסביר בטוב טעם שרוצים גישה שונה ולא הולכים להיות לצלמים, כשהולכים לשמחה או

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

<p>לעילוי נשמת האשה החשובה נרת חנה בלזונה בת רבי משה לייב ע"ה נפטרה כ"ה טבת ת. נ. צ. ב. ה. === הונצח ע"י בנה ידידינו החשוב ומזכה הרבים עו"ד הרה"ח ר' משה ישראל הי"ו</p>	<p>לעילוי נשמת האי גברא יקירא, עושה חסד בהצנע לכת, מחוק לבבות נשברות, לב טוב, אשר אהבת התורה היתה מפעמת בו בכל רמ"ח איבריו, מתומכינו הנאמנים, ומחסידי מרגן רבוה"ק מלעלוב זיע"א, ה"ה הרה"ח ר' אליעזר בן רבי משה מאיר ז"ל אדלר נלב"ע כ"ד טבת תשס"ט ת. נ. צ. ב. ה.</p>	<p>לעילוי נשמת הילד היקר נפש נקי וזך יוסף שלום ע"ה בן הרה"ג רבי שמשון שייבדלט"א שליט"א שינה סבל יסורים קשים ומרים ונפטר ג' שבט תשס"ט</p>	<p>לעילוי נשמת הר"ר יצחק ז"ל בן הרב אשר אנשיל הלוי ז"ל יונגריץ נלב"ע כ"ט טבת תשל"א ת. נ. צ. ב. ה. הונצח ע"י בנו ידידינו הנכבד ר' מאיר יונגריץ</p>	<p>ברכת מזל טוב הננו לשגור בזה לקדם הוד מעלת האביר החשוב המופלג בתו"ש, כליל המעלות והמידות, עוסק ויגע בתורת ה' וימס ולילה, אהוב על מפורי, ועניות חן נטובה על פניו, הירף ובקי במכונני התורה ומאיר פניו לכל אדם הרה"ח רבי מנחם נאנעל שליט"א - בארא פארק - לרגל שמחת הולדת הבן.</p>
--	---	---	---	---

ברכת מזל טוב
מעומק ליבנו לקדם האי גברא רבא ויקירא, אציל הרוח וזך הרעיון, שמו הטוב מהולל בפי כל, מוסר נפשו לכל קדשי בית לעלוב, ומקיים רצון צדיק בפועלו הברוכים ועמידתו האיתנה לימין ב"ק מרגן רבינו שליט"א, ה"ה הרה"ג רבי אלימלך מיללער שליט"א - בארא פארק - ארה"ב לרגל שמחת אירוסיה הבת עב"ג בשעטז"צ. בשם המערכת